

مقایسه لوسمی حاد با لوسمی مزمن:

اولین فاکتور در دسته بندی لوسمی این است که ببینیم آیا اکثر سلول های ناهنجار، با بلوغ نسبی، شبیه به سلول های (گلبول های) سفید نرمال هستند یا، نابالغند و بیشتر شبیه به سلول های بنیادی می باشند.

• لوسمی حاد:

در لوسمی حاد، سلول های مغز استخوان به خوبی بالغ نمی شوند. سلول های لوسمی نابالغ به تولید انبوه و تجمع ادامه می دهند. بدون انجام درمان، افراد مبتلا در مدت کوتاهی خواهند مُرد. بعضی از انواع لوسمی های حاد به درمان ها پاسخ مناسبی می دهند، گاهی بیماران شفا می یابند، اما غالباً لوسمی های حاد چشم انداز مناسبی ندارند.

• لوسمی مزمن:

در لوسمی مزمن، سلول ها به نحوی ناقص به بلوغ می رسند، با آن که شبیه به سلول های بالغ هستند اما عموماً قادر به مبارزه با عفونت ها به طور مطلوب (همانند گلبول های طبیعی) نیستند. این سلول ها مدت بیشتری زنده می مانند، تجمع می یابند و جای سلول های طبیعی مغز استخوان را می گیرند. سرعت گسترش و تکثیر این بیماری، از لوسمی حاد کمتر است و افراد مبتلا به آن چند سالی به زندگی ادامه می دهند

در هر قسمت از بدن که سلول ها شروع به تکثیر و رشد خارج از کنترل نمایند، سرطان آغاز شده است. این سلول های سرطانی می توانند به هر جایی از بدن انتشار یابند. لوسمی حاد لنفوییدی (لوسمی حاد لنفوبلاستیک)، سرطانی است که در پیش سازهای ابتدایی گلبول های سفید (لنفوسیت) در مغز استخوان (جایی که سلول جدید و تازه خون تولید می شوند)، ظاهر می شود. سلول های لوسمی معمولاً بسرعت خون را اشغال کرده و به سایر اندام ها مانند غدد لنفاوی، کبد، طحال، سیستم اعصاب مرکزی (مغز و طناب نخاعی) و بیضه ها (در مردان) سریع گسترش می یابند. سایر سرطان ها نیز می توانند از این اعضا شروع شوند و به مغز استخوان انتشار یابند، اما، لوسمی محسوب نمی گردند.

فرآیند ایجاد لوسمی:

انواع سلول های اولیه خونساز در مغز استخوان می توانند تبدیل به سلول لوسمی شوند. هنگامی که این تغییر رخ دهد، سلول های لوسمی دیگر بطور طبیعی بالغ نمی شوند. آن ها، سریعاً تکثیر شده و به موقع نخواهند مُرد، و به جای آن، به "حیات" خویش ادامه داده و تجمع عظیمی را در مغز استخوان به وجود می آورند. با گذشت زمان، این سلول ها وارد جریان خون شده و به سایر اندام ها گسترش می یابند، جایی که می توانند دیگر سلول ها را از کارکرد طبیعی و عادی خود بازدارند. چهار نوع لوسمی وجود دارد:

• لوسمی حاد میلوئیدی

• لوسمی مزمن میلوئیدی

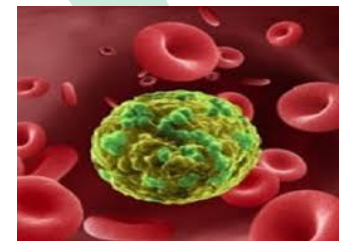
• لوسمی حاد لنفوییدی

• لوسمی مزمن لنفوییدی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی استان فارس

بیمارستان آنکولوژی امیر

سرطان خون ALL

ساناز عبدالرضا پور

سوپروایزر آموزش سلامت

تایید کننده:

طوبی کوشکی

مدیریت پرستاری

بهمن ماه ۱۴۰۲

منبع: American Cancer WebMD 2017

Society 2018

www.cnin.ir

EU-B-027-02

درمان سرطان خون (لوسمی) حاد لنفونیدی :ALL

چه پزشکیانی ALL لوسمی حاد لنفونیدی را
درمان می کنند؟

- فوق تخصص مدیکال آنکولوژی و هماتولوژی: پزشک مسوول درمان شما پزشک فوق تخصصی است که سرطان را با داروهای شیمی درمانی، تارگت تراپی و ایمونوتراپی و پیوند مغز استخوان درمان می کند و کل برنامه درمانی شما را طرح ریزی می کند.

ممکنست بسیاری از متخصصین دیگر شامل تخصص های زیر نیز در مراقبت از شما سهیم باشند: پرستار، کمک پرستار، مددکار اجتماعی، روانشناس، متخصص تغذیه، ...

بیماری لوسمی حاد لنفونیدی، در واقع يك بیماری نیست، بلکه گروهی از بیماری های مختلف می باشد، و بدیهی است که بیماران با ابتلا به زیر مجموعه های متعدد آن، پاسخ های مختلفی به درمان ها، نشان بدهند، و چشم اندازهای متفاوتی را انتظار داشته باشیم. در نتیجه، گزینه های درمانی هر بیمار، بر اساس نوع خاص لوسمی و پیش آگهی های خاص آن، می باشند. روش های اصلی درمان ALL به شرح زیر می باشد:

➤ شیمی درمانی

➤ هدف درمانی

➤ پیوند سلول های بنیادی

سایر گزینه های درمانی، همچون جراحی، پرتودرمانی، آنتی بادی های مونوکلونال، ... شاید در شرایط ویژه ای به کار گرفته شوند. این درمان ها معمولاً به مدت دو سال به طول می انجامند و غالباً شدید و متمرکز می باشند (خصوصاً در چند ماه اولیه شروع درمان)، و بنابراین نیاز است که درمان در مراکز تخصصی و با تجربه کافی انجام شود.

درمان متداول لوسمی حاد لنفونیدی :ALL:

درمان اصلی در بزرگسالان، معمولاً شیمی درمانی بلند مدت می باشد. در چند سال اخیر، پزشکان از شیمی درمانی های متمرکز، فشرده و کامل استفاده می نمایند، که منجر به پاسخ های بهتر و بیشتر به درمان ها گردیده است، اما مبادرت به چنین درمان هایی، به احتمال قوی منجر به عوارض جانبی متعدد همچون شمارش پایین گلبول های سفید خواهد شد و بیمار باید با داروهای دیگر (تجویز شده به وسیله پزشک فوق تخصص خون و مدیکال آنکولوژی)، به کاهش یا معالجه نسبی این عوارض بپردازد.

درمان ها، در سه فاز انجام می شوند:

➤ شیمی درمانی القایی یا اولیه

➤ شیمی درمانی تحکیمی

➤ درمان نگهدارنده

- درمان معمولاً دوسال به طول می انجامد که بیشتر این مدت را فاز سوم، یعنی درمان نگه دارنده تشکیل داده و شدت درمان بسته به نوع لوسمی و فاکتورهای پیش آگهی دارد.
- ALL قابلیت انتشار به نواحی اطراف مغز و طناب نخاعی را دارد و گاهی در هنگام اولین تشخیص این گسترش صورت گرفته و کشف آن با مشاهده نمونه ای از مایع مغزی نخاعی در زیر میکروسکوپ امکان پذیر می باشد. چنانچه حتی در هنگام تشخیص سلول های لوسمی در مایع مغزی نخاعی یافت نشوند، احتمال دارد که تعداد آن ها آنقدر اندک بوده که تست های مختلف نتوانسته اند پی به وجود آن ها ببرند، و این سلول ها می توانند بعدها روی سطح مغز و طناب نخاعی، رشد و نمو نمایند. به همین دلیل است که يك قسمت مهم از درمان ALL، پیشگیری از بیماری "سیستم اعصاب مرکزی" است تا مطمئن شویم که بیماری به نواحی اطراف مغز و طناب نخاعی انتشار نیافته است.

سخت تلاش کن و به

بهترین ها باور داشته باش

و بقیه شو بذار به عهده

خدا!